

CURIERU ROMANU

Pretul prenumeratiei pentru Curierul Român împreună cu Buletinul Official, este de doi galbeni pe anu; iar în parte unul quâtre un galbenu.

Abonarea se face în Bucureşti, la

Gazeta POLITICA, COMMERCIALA SI Litterară.

Redactie si la D. Iosif Romanovici; la judecă la CC. Cârmuri si la DD. Profesori.

Aqueastă fōie ese de două ori pe septembriana, Martea si Sâmbăta, iar Buletinul de patru ori.

ANUL XVIII. №. 56.

BUCURESCI.

JOI, 4 IULIE 1846.

FORCELLA.

II.

Trekă a doa-zí, trekă a treia-zí, trekă săptămăna, și Don Filipp, întotdeauna dăspăt cînd se adrentă, nu văză nici o chitărie; dăspăt cînd sprijenește zilă de venire împărăteasă, bălănd, plin de complimente, că totușă alția de cheea ce fusese la chea din urmă a lui despușcire amenințătoare și terribilă.

Să umplă meș oaspe, și zisse el, dumneata ei că om așa de îndrăgitor în cînd n'are ce facă cîndva, trebuie să teakă ne de unde vrei dumneata; eată așezi trei săte galbeni că ceri dela mine: 'mă am dat seama; și cînd că dumneata își dătă cuvîntul. 'Mă ai promis că de își voik adduce trei săte galbeni, de dătă în dată din casa mea, din singura voieă dămitale și că nașe.

— Așa era să fie, daka'mi'i dai în zioa aceea; însă 'mă am săză că cătă vei mai întîrziă vei plăti îndoit. Ai întîrziat, așa că trebuie să plătești măsă de galbeni, căro mío, și e să mă retrag.

— Însă așeasta mă derapănuș.

— E a doa-zechia parte din săză că'dă dat ieri ne casa dămitale; ai de unde da.

— Che fel! o știi...

— Milord Blumfield își dă zece mii skuză.

— Ești dar că adevărat un fermecător.

— O știe toată lumea. Plătește'mă, căro mío, măsă săte galbeni și în dată mă retrag.

— Astă nu se poate nici o dată.

— O să te cîştigă căci o să mai vîi țină o dată și atunci o să'ci că o mie doar săte de galbeni.

— Să fie dar patru săte cînd-zechi.

— Măsă săte, oaspele meș, măsă săte. Shî rîn-

dește că de nu vei da milordului săptămăne un respuns, milordul căștigă casa văzută dămitale konfrate, napă Felice.

— Aide, zisse proprietarul trengând o pără și hărtie din văzută, fă'mi obligea, că toate că sunt că obligea dămitale și nimic este tot ușa.

— Che fel obligea! adevăringă mea că am eșit din casă, vrei să zici?

— Fie dar că adevăringă dămitale; că să nu mai vorsim. Suscrie. Eată banii.

— Eată că adevăringă dămitale.

— Akum, zisse proprietarul arătându-i ușa.

— Ai dreptate, respunse Don Filipp, preparându-se a se retrage.

— Însă femeea din casă?

— Mario! strigă Don Filipp. Bătrâna se arătă.

— Mario, fata mea, noi ne mărturisim zisse Don Filipp; că'mă umbrăla, săză ne văzută postură oaspe și vino dăspătă mine.

Maria lăsă umbrăla, făcă o revierindă proprietarului și urmă dăspătă domnul său.

A doa-zí, proprietarul așteptă toată ziua de milord Blumfield; îl așteptă că toată zioa a treia zí, îl așteptă toată săptămăna, și milord nu se mai arătă. Bietul proprietar cherchetă prin toate locurile din Neapel, și nimic nu șă poată să se pătrundă ne pîcături de astă că neafăzăla săză milord; se informă dela direcție că aflat că proprietarul săză jocă de minune rolul englezilor, întrebă căra daka din întîmpinare artistul acesta are vre o înclinație că Don Filipp Bîllani, și aflat că nu știa că era amică intîmă, că țină că artistul nu putea nici o dată a refuza cheea îndistrusă, căre făcea tot dăună articolurile de

la sfârșit artistă în Shoarele îndeluppă, singurul jurnal litterar ce se află în Neapole.

Prin această brodare a porocului Don Filippă pune să afle o locuință cu binecuvântarea, pentru că re, că să nu aibă proprietarul pînă în prezent, plătit în termin înainte, și își cumpără cîteva moile de prima nevoie.

Intr'acestea, shase sunt de galbenă în tîmplinei omăi că pînă de cînd nu se fărimă că firea despre bător, nu puțea să ducă mult; insă esactitudinea la plăcile salale îl făcuse să mai aibă oare căre credit; și cînd se deseară acei shase sunt de galbenă, alegeră sără la polide să se mai împriuntă adăi una sătă chînci-zecă.

Aceadăi adăi una sătă chînci-zecă se strecură că și cei din aintea lor. Galbenă perîră, agravisați ținsă de polidă remasse. Doar lăkuri în aumă nu se neră pînă de cînd: o față de sine și o polidă.

Oră che polidă își are firește și skadinca sa; skadinca polidei lui Don-Filippă venă ca păiba; apoi creditorul venă după skadinca, apoi șchierei venă după creditor, și apoi a doa-ză diabolica de sekuestrație trebă să vîne după toate acestea.

De că seara, Don Filippă venă și casă încărcat că o mădură de porcelana veikă fine și minunate de Kina și de Japonia. Dar, che e drept, nu era întreținut, era pînă hîrboză cînd am zice; hîrbozile insă trebă a spune că era toate întreținut, pînă tu nu era sărat.

În dată prin avocatorul bătrână, așeză să vă se lăpătă că una dintre ei în față să nu se văsească și așeză că rîndea toată porcelana, apoi se călăi și aștepta întîmpinăriile cînd le va aduce soartă.

Înțîmpinăriile nu era a nicio de a fi prevenite: a doa-ză la oît cheasă de dimineață șchierei bătrâna săză, pînă nu se rezpusă; șchierei bătrâna săză a doa oară, așeză săză; bătrâna săză... semănă pînă din aintea creației.

Şchierei se retrăsese și se dăsse a cheară că să se asistează șchierei de polidei și avocatorul și năi lăkuri; apoi către trei venire să capătă de sus al scărăi lui Don Filippă. Șchierei bătrâna, și bătrâna săză asemenea făcea rezpusă că și șpătiea oară. Komisarul împăteriște pe lăkuri să deschidă ușa. Lăkuri săză întră în broască ușoară și urătoare, năna săză lăpătă se săpătă scără ind. Acum insă năre că mai stă cheară și nu lăsa să se deschidă ușa.

— Trebuie să împințem? întrebă șchierei.

— Împințedă, zisse komisarul. Lăkuri săză împinse.

În acel moment se auză sănătatea asemenea că așteptă că o polidă că sîtîlării che ar cădea; apoi întepără a rezună pînă strigări și vîțătări.

«Avocator! avocator! sără! mă desnoaie, vor să mă știu! sunt neră! mă derăpănat că totul!» Strigă din puțină.

Kommisarul intră, șchierei intră după comisar, lăkuri săză intră și după neală după șchierei. Afără pe Don Filippă sunărgându-i sănătatea porcelanei salale sfărimate și multiplicată în nemărginit.

«Ah! tîkăloșilor că sunteți voi! strigă Don Filippă că nu văză, 'mă așă sfărimate, 'mă așă sărat porcelana de doar miș de skuză!»

Шi кът адвокат ар fi fost ачеста предула че маи de юис дака порчелана п'ар fi fost хîrboză de маи наине, insă ачеста п'о циа ка пъмпътка kommisarul полидеи шi șchierei; стă виеди оамени в aintea sfărimatelor; виетул ера resturat, порчелана in miș de букид. Пагуба ачеста веня дела дънши. Лечеа ии фъчеа rezpusători шi ачеста ии фъчеа а fi kopriș de intistare шi de пърере de рък de пагуба виетул от.

Urîta lor posicione se търка шi маи тутă prin disperația făgăduiște a lui Don Filippă.

Se îngelăce că acum nu maier era vorba despre sekuestrație, stă adikă шi fătmos pentru o tîkăloasă suntă de una sătă chînci-zecă de galbenă să rîdiche шi să sișile tobilele șchierei omăi căruia иi spîrseseră porcelana de doar miș de skuză!

Kommisarul și șchierei se încercă să coposolă pe Don Filippă, insă Don Filippă era nekosolabil, nu atât pentru valoarea porcelanei, căci Don Filippă avea atât de așteptă sătă păgubă că nu mai văză sa; că pentru că Don Filippă era nu mai să păstreze, să depositariște, și proprietarul che era să amator de cypriosită, era așteptat să vîne așă reclamată depositul; de unde era sălădea acum vîzul Don Filippă? Don Filippă era desonorat.

Kommisarul și șchierei se îngelăseseră. Înțîmpinărea făcându-se cunoscută puțea să le facă mare rău: pentru că lechea că adevărat să fie așteptă fără de oameni a sekuestra și a lăsată tobilele, nu insă și a le sfărimate, propusseră

лзі Don Filippу траі stie галбені ка sъ'a імпаче desпъгвіndy'л, кум ші influencia лор къtre кре ditor ка sъ'a факъ а'i маі da уп repaos de олу- пъ spre plata полідеі. Don Filippу, din parte'ші каръ se arътъ цеперос ші mare къtre ушіер ші къtre kommisar. Dtrerea adevъratъ пічі nu mai шіе че фаче ші іші уйтъ ші sokoteala; se іnvoi sietul om' de t'mire la toate: kommisarul ші ушіerul se retrasserъ ку inima sdrobitъ de тұлта disperagie a біетулі om'.

Terminul dat лзі Don Filippу trekу дұпъ кум trek toate in лзтеа ачеаста, фъръ ка debitorул съ se fi гъндит sъ plъteaskъ пічі уп soadi' in sokotealъ. De ачі se int'pl' ka intr'o dimineadъ Don Filippу, t'it'nduse ку въгаре de sea- тъ ne fereastrъ la челле че se petrechea in stradъ, (лзкраге че ер'я om'la іnвъдат a фаче tot d'azna kъnd se ціа къ este in вре o stare de a fi p'indit ші arestat) іші възв' kasa іnchint' de гвардії d'алле коммерчіалъ. Don Filippу ер'я фіlosof, ші se determin' a'ші petreche toatъ zioa medit'nd asupra тікълошилор ші непорочілор үтмане, ші a nu mai eșí de ac'í inainte de кът nu- maі seara. Ші апоі atun'я ер'я in miezul vorei ші chine mai ese afar' in miжлокул vorei zioa ne stradele Neapolі de кът къпій ші үрепгагій de rekori. Ont зілле trekurъ dar' in каре ходій de пъгъваші detterъ уп окол вуз dar nefolositor къщчоареі лзі Don Filippу.

A noa-zí Don Filippу se скълъ, дұпъ іnвъдул sъш, la zech ore de dimineadъ. Don Filippу de- benisse foarte лепеш de къnd nu mai eша afar'. Se t'it' ne fereastrъ. Strada ер'я ліберъ, пічі уп rekori (каре sъ mai addzкъ rekori) nu se mai ve- dea. Don Filippу in' sъ купоцеа foarte вине akti- vitatea inemikul' ку каре авеа d'a фаче, ші nu п'ят' k'rede кът п'ятай ашá, intr'o dimineadъ, фъръ пічі уп алт k'vint, e m'ntuit de d'enzul. Ачі nu п'ят' fi alta de кът sa'я кът persecutoriї sъя ера' as- купші ка sъ am'цаaskъ ne Don Filippу ші sъ plъveaskъ asupra лзі in momentul къnd, фъль- тъnd de aer ші de soare, va eșí afar' spre a resf'flá; sa'я кът s'a'я дыс la presidentul ка sъ чеагъ воie ші поруникъ spre a'л arestá in kasъ. Аюя fi beni ачеастъ idee, ші Don Filippу, ку iskyasinga sa o рекупоскъ de ф'стъ, ші stette локул' ку stъryirea instinktul. Perikolul aкут ер'я вред- ник de ел. Nu'i rem'пnea dar de кът a' sta фадъ in фадъ.

Don Filippу ер'я уп'я din ачі цепералі d'ibaci че nu riskъ пічі o datъ o бътаie фъръ a fi mai үптыш sitzr' de a o къціга, ші карі la оккасій үші a se stimpt'я intokmai ka Fabiu, sa'я a se prefaче intokmai ka Annibal. De astъ уна datъ nu ер'я ворба de a se азпта, ер'я ворба de a o рупе la sъпътоаса. Ер'я ворба astъ datъ de a къціга вре o retiradъ невіолабілъ, ер'я ворба adicъ de a п'ят'я a'жуп'е sъ intre in вре o biserikъ, biserika fiind in Neapole локул de asia pentru ході, үчи- гаші, паричніді ші іnsuhi pentru debitorі.

Іns'я a къціга o biserikъ nu ер'я уп лукру лес- не. Biserica чеа таі вечіръ ер'я denarte чел п'удиin de шase syste паші. Se a'фъl o karte, дұпъ кум am maiziso, intitulatъ «Neapole фъръ soare» іns'я nu se a'фъl, ka drakul, вре уна каре sъ se n'umeaskъ «Neapole фъръ rekori» (апроzi)

De o datъ o idee st'blit' str'vate prin креie- ri'я. De ку seara el лъssasse ne бът'ръна nu кам sъпътоасъ; intre, o a'фъl in nat, se an'grie de ea ші ii p'ip'ie п'ялуга.

— Mario, ii zisse кът'ind din кап, съракъ Mario, tu e'ші mai r'я de кът ier'?

— Ba nu, Eschelendъ, din contra, тъ sim' cu t'at mai вине ші ерам sъ тъ скол.

— Пъгешете вине, вина mea Mario, пъгешете вине! Еш nu te las sъ te скол. П'ялуга 'ші e skurt de tot, аюя вате; ачі e плеторъ.

— Ax! D'umpezeu! siniorе, че боалъ e аста?

— Este уп'я fel de innek'чуне a капалурілор че konduk sъп'целе кътъ тър'я тър'я ші каре adduk sъп'целе arteriul la inim'.

— Ші e перікол, Eschelendъ?

— O! перікол! съракъ Mario, pentru уп filosof; іns'я pentru уп креціn toate sunt de лаудь ші үпшіші moartea, a къріa idee ne filosof іn sp'yt' m'nt'я,iar ne креціn іn вузгръ; filosof'я чеаркъ sъ ф'стъ de d'ensa, iar креціnul intat' in'chene a se препар'я ші o ашентъ in паче.

— Siniorе, вреі sъ zic'я кът' a benit ora d'a къцета la t'at'vrea suffletul' тей?

— Креціnul чел вуп'trexue a къцета tot d'azna la ачеастъ, вина mea Mario, кът' sъ nu'я ап'ч'e moartea фъръ шіre.

— Ші a sosit ora sъ тъ препар?

— Nu, nu, in adevъr п'ял'я үпкъ п'ял'я аколо; іns'я Marioara mea, in локул т'я' еш aш fi trimis sъ киете ne Dуховнік.

— O D'umpezeu тей! D'umpezeu тие!

— „Цине'ді ініма, кзрацій! дака нұ вреі сі о фачі din kredinga та, фъо чел пұсін pentru mine, fata mea: еш сыnt foarte tъrburat, foarte in neastъмпър, ші ачеаста таr імпъкá, кредемъ:

— Ах! Дұмнезеүде, тъ simd prea rъb.

— Аі възт? іші sіuzneam eш.

— Ші ну шіш d'o маr fi timp.

— Гъръ іndoalъ, de bom da mar iuste

— Ах! Духовніку! Духовніку! скимпъл теч Domnъ.

— Нұмаr de кът, въна mea Mario. Бънатуа портаралъ фу іndatъ esmediat ла parochie, ші дұпъ зече minste se auzirъ клоподей sakristinulati. Don Filippъ іnchenpъ a resuflа.

Бътъна Maria іші фъкъ ұлтимеле салле деводій къ о kredingъ ші уміліtate esemplare че уміліrъ пе тоці чеi de фадъ; дұпъ іmplainіrea деводійлор, nietosul sъш doamnъ че iш didesse un konsilіu ашá de вун, ші каре ну sy desainisse de лънгъ дъnsa кът ціnъ ceremonia sakръ, ауr впua din bastoanele ұраніskуалъ, ка sъ rekondукъ processia pіnъ la вісерікъ.

La poartă afără pe gvardij komercială care că o ordonanță în mъnъ, venia sъl areste in casă. La vedere a sfintelor dăruiri toci kъzurъ in цепенкі, ші възуръ маr intъrъ пе sakristin treckъnd ші sy-pъnd клоподелул, apoi doi lazareni investiđi ка-ъпчегеi, apoi pe лукръtorii parochiei че era dъr-ръnd ші карі мерџеа къте doi doi къкъte o torcъ in mъnъ, пе уртъ пе preotul че дұчea sfintele dăruiri, ші пе уртъ пе debitorul lor, че ле скъпă din mъnъ prin ažurorul prъjelinei alăia de baston și ұраніskуалъ, пе каре іш ginea strâns cu amăndo-дішніile, ші каре trecea пе лънгъ eїku напу-гол къптъnd Te Deum laudamus.

Sosind in вісерікъ, ші prin ұрмаре афъндусе in loc de скъпнare, skrisse bietei Mariei къ ну e-маr тұлт болпавъ, ші къ ел neste пұсін va beni съ о вазъ,

Дұпъ о оғъ, era amăndoи кар іnprezинъ.

Kreditoreul afără patru скъпне, un buhet ші patru көрсетілі de porcelainъ smartъ; ші toate фуръ въп-дые ла кокі векі in symъ de zechе karlini. Don Filippъ нұмаr avea trebuindъ de тобіle: de o cam-datъ afăsse o локуindъ товулатъ. Amikul sъш, artistul че kontreфъчea atъt de minune пе Englez debenisse milionar de o datъ пріntъ'upu din капрічеле ачеллеа алле порокулъ atъt de neavuit кът ші de sine benit. Un Englez къ немърғініte

авуцій че първissse Englitera іsbit de сплеен, benisse in Neapole дұпъ кум bin тоці Englezij. Se дұsсе a ведea пе Полічіпел ші ну пұtъ ride; se дұsсе a аузі predichele капучійлор ші ну пұtъ ride; assistasse ла тіраколул аші San Chenaio ші ну пұtъ ride. Докторуа sъш іш avea de nerdt.

Intr'ozi ii beni sъ se дұкъ ла Fiorentini; ачі se жукá o traduđcie din Englezele spre aride, de iлаuспissimul sіnior Skrіbe. În Italia toate сыnt dela Skrіbe. Щіам възт жукъnduse Marino Faliero dela Skrіbe, Lъkредія Борчіа dela Skrіbe; Antoni dela Skrіbe; шікънд ам порні d'аколо, se annunçá Кампанаторуа dela san Paul tot dela Skrіbe.

Болпавуа se дұsсе dar a ведea пе «Englezе spre a ride» dela Skrіbe, ші възънд пе Lelio че жукá пе o damъ din ачестеа (Lelio era amikul аші Don Filippъ) englezul nostru risse atъta in кът medikuа sъш se temkъ sъ ну пацъ чева.

A doa zi beni іаръ ла Fiorentini, unde se жукá «Amici Englezі» dela Skrіbe, ші Spelenitikuа risse маr тұлт de кът ұптыа оаръ.

A treia zi конвалесчентуа ну пұtъ sъ ласе тұлак че iш фъчea atъta sine. Se дұsсе ші a treia оаръ ла Fiorentini; възт ачі пе Fronzorul ear dela Skrіbe, ші risse іар маr тұлт de кът risesse ұптыа ші a doa оаръ.

De aci ұртъ ка Englezul че ну маr тъпкá, ну маr вea, съ 'ші reaflе пұsіn къте пұsіn foamea ші setea, atъt de тұлт in кът дұпъ trei luyi къt era kъ Lelio intr'o zi iші inkirkъ sto-mahul de makaroane ші de muskat salabrais каре in noaptea ұртътоаре іл бъгъ in mormint. Пліn de reкzpoziđu къtre чipe se күveniа pentru o asfel de moarte de әмүрі тъпкъnd unde era alt-fel sъ тоаръ de foame, minunatul ші опорабіпгуа englez лъзт in testamentuа sъш un benit de trei miлі libre sterlaining аші Lelio каре іш тъмъдисse. Lelio dar акут se afăa milionar, дұпъ къt am spus'o. Пріn ұрмаре se retrasse dela teatru, se пұtua Don Lelio, ші inkiriassie пріmul план ал челлазі маr фұrmos палат din strada de Toledo, unde, kredincios prietenie, ну intъrzié a пропуне un apartament аші Don Filippъ Віллані. Ачеаста пропунеге акут фъкүтъ ава de къ seara, фъчea пе Don Filippъ аші маr trece despre nerdarea тобілелор.

(Урмеазъ).